

Tere verhalen maken iets bijzonders

THEATER Hetty & George van Adelheid Roosen en George Groot, Bellevue Lunchtheater. Gezien: 28/10 in Bellevue. Aldaar t/m 18/11. www.theaterbellevue.nl

★★★★☆

We zijn op visite in een hondenmand. Geen stoelen en een podium in de Palonizaal van Bellevue, maar een zacht landschap van pastelkleurige dekens, kussens en doeken in helder daglicht.

Voordat je naar binnen mag, moet je je schoenen uit. Het is een ruimte die uitnodigt tot intimiteit en anderhalf uur lang bewegen George Groot en Adelheid Roosen zich op het randje van behaaglijke en ongewenste openhartigheid.

Groot (oprichter van Don Quishoking) en Roosen (tegenwoordig vooral bekend van de *Gesluierte monologen* en haar community theaterproject *Zina*) maakten circa twintig jaar geleden een paar voorstellingen samen (onder andere *Tergend langzaam wakker worden*). Ze komen nu voor de lunchpauzevoorstelling *Hetty & George* in Bellevue weer bij elkaar.

Er is nogal wat gebeurd in de tus-

sentijd: Groots vrouw Ank overleed twee jaar geleden en sindsdien komen er regelmatig jongens bij hem thuis. Roosens autoritaire moeder (Hetty uit de titel) kreeg Alzheimer. Ze vertellen er luchtig en laconiek over tegen het her en der door de zaal verspreide publiek en ook vooral tegen elkaar.

Het gemeenschappelijke thema is al snel helder: het leven werpt je iets verschrikkelijks toe, maar tot je eigen verbazing geeft het ruimte en wordt het op een bepaalde manier een geschenk.

Groot, een man van zeventig, leeft weer als een negentienjarige en Roosen zegt: "Er is een kind in mij dat altijd op het kind in mijn moeder heeft

gewacht." Het zijn tere persoonlijke verhalen, die je soms in verlegenheid brengen; wil je wel horen over Roosen in de overgang of over de eerste keer dat er een escortjongen bij Groot in huis stond?

Daarbij komt dat er flink gesleept wordt met het publiek. Wil dat meisje even hier tegen deze jongen aan komen zitten?

Roosen sjort aan de toeschouwers totdat ze het mooi vindt. Mag Groot even tegen die jongen met die mooie

ogen aan liggen?

Het knappe van de voorstelling is dat er zo veel mogelijk is door de knusse setting en Roosens intense en Groots ontwapenende optreden.

Eigenlijk is de voorstelling zelf ook een ongewenste gebeurtenis, die de verwachtingen van het publiek op z'n kop zet.

Maar ook hier ontstaat ruimte voor iets bijzonders, juist door de zachte verlegenheid die Hetty en George oproepen.

SIMON VAN DER BERG

Roosens optreden is intens, dat van Groot ontwapenend